

Odrešenje

15. Junij 1840.

1 To je vprašanje za L., H.1, H.1, S., na katerega si naj v vsej mirnosti srca odgovorijo globoko v sebi, da se jim bodo odprla majhna vrata v skrivne komore njihove ljubezni. Tako bodo lahko prepoznali sebe in Mojo ljubezen in bodo lahko v njej mogočno goreli za Mene, ki edini lahko odrešim dušo s ponovnim rojstvom duha in s tem tudi celotno bitje.

2 Najpomembnejše in največje vprašanje pa je: Kako Mojzesov zakon pogojuje svobodo volje z ljubeznijo, z ljubeznijo ponovno rojstvo in s ponovnim rojstvom večno življenje? Zakaj je bila ob Mojzesovi postavi potrebno odrešenje, saj za ponovno rojstvo ni potrebno nič drugega kot izpolnjevanje postave iz čiste ljubezni do Mene? Kaj je torej odrešenje, v kolikšni meri je namenjeno človeku in kako je lahko le tega deležen?

3 Odgovor na to vprašanje bo zelo težak za vsakogar, ki bo skušal le otopeti ostrino svojega razuma; kdor pa bo gorel z ljubeznijo in vso ponižnostjo do Mene, bo zvesto našel popoln odgovor v kamrici svojega srca. Svojemu ubogemu slabotnemu služabniku Jakobu pa bom dal popoln odgovor, da bo lahko primerjal svojega in preveril svoje srce ter globino soban ljubezni v njem. Jaz, veliki mojster v vseh stvareh Amen.

Odgovor. (Odrešenje)

17. Junij 1840.

1 To je popoln odgovor na največje in najpomembnejše vprašanje, ki sem ga dal v ponedeljek in katerega veličina in pomembnost bosta postala jasno vidna šele v tem odgovoru.

2 Za popolno razumevanje odgovora je treba prikazati naravo človeka v njegovem naravnem in duhovnem področju, saj bi bilo brez predhodnega znanja zaman pridigati, ker je vse namenjeno le duhu, ki pa še ni živ z vami, ampak je na poti, da postane živ v ljubezni, ki je njegova mati. Da bi vašemu duhu dal prvo spodbudo, sem vam dal tudi to vprašanje, na katerem temelji življenje duha, njegovo ponovno rojstvo in šele nato večno življenje v najvišji svobodi.

3 Glejte, človek je sestavljen iz naravnega telesa, ki je posoda, v kateri se prek različnih organov oblikuje živa duša. Pri nastanku z razmnoževanjem se oblikuje samo bistvo telesa. Šele v sedmem mesecu, ko je telesno bitje z vegetativnim življenjem matere že organsko oblikovano, čeprav še ne povsem v obliki, pa vendar v vseh svojih delih, - takrat se šele v predelu želodčne jame odpre mehurček, ki ga z očmi ne zaznavate in prihaja od ustvarjalca, v katerem je vsebovana snov duše in se prek povezave živcev prenese v ves organizem. Ta nato pretvori magnetno tekočino, ki je v vseh živcih v svojo in nato z vso električno hitrostjo kmalu prodre tudi v vse druge organe, nazadnje pa še v srčno mišico, kar se običajno zgodi šele sedmi dan,

pri nekaterih včasih nekoliko kasneje.

4 Nato se začne srce zelo počasi širiti s postopnim polnjenjem duševne substance, ki se tako postopoma napolni kot električna steklenica in se skozi zgornjo komoro izpusti v žile. Ta izpuščena tekočina se nato poveže z vsemi tamkajšnjimi sokovi in jih prisili, da se v vse žile, s tem pa tudi sokove v žilah, da se vrnejo v vene in po njih nazaj v srce, pri čemer je srce že ponovno napolnjeno in takoj posreduje sokove, ki se vanj vračajo.

5 Tako se začne utrip in kroženje sokov in malo pozneje tudi krvi, ki iz njih izhaja. S stalnim medsebojnim delovanjem in izmenjavo sokov in krvi se oblikuje telo, s snovjo, ki jo vsebujejo drobni sokovi, pa se elektro-organsko oblikuje trdnost duše. Ko je tudi želodec popolnoma razvit za sprejemanje bolj grobih sokov iz materinega telesa za podporo sokov in krvi, ki se uporabljajo v ta namen, se človeško bitje odtrga od hranilnih vezi v maternici matere in se rodi v zunanji svet. Obdarjeno s petimi naravnimi zunanjimi čutili za sprejemanje čutov, oziroma različnih snovi, kot so svetloba, zvok, okus, vonj in končno splošno občutenje. Vse to je zdaj namenjeno oblikovanju duše in rasti telesa glede na njegove potrebe, kar nato traja več let. V človeškem bitju sta tako zdaj združeni dve bitji, najprej materialno in nato substancialno.

6 Tu pa bodite pozorni, - približno tri dni pred rojstvom se iz najfinejše in hkrati najtrdnejše snovi duše v predelu srca oblikuje še en neskončno fin mehurček, v katerega se namesti duh, ki je nekoč postal hudoben. Ta je v bistvu iskra božanske ljubezni in ne glede na to, ali je telo moško ali žensko, je duh vseeno brez spolne razlike in šele sčasoma prevzame nekaj spolnega, kar se kaže v poželenju.

7 Toda ta duh je še vedno mrtev, saj je že dolgo časa v materiji. Ker je duša breztežno, substancialno bitje, enkratno in zato neuničljivo in se hrani s čutili telesa preko svojih zdaj popolnoma razvitih čutov, - ušesa kot um, oči kot razum, okus kot užitek ob prejetih vtisih zvoka in svetlobe, nato vonj kot zaznavanje dobrega in zla in končno splošno čutenje kot zavest naravnega življenja v njej, ki se uresničuje z nenehnim razvijanjem vlage in snovi, ki jih absorbira -, postane duša sposobna razmišljanja, ki se dejansko uresničuje s kroženjem najfinejših snovi v njenih organih, ki ustrezajo tistim v telesu.

8 Tako kot so prej krožili sokovi telesa, da bi s pomočjo snovi, ki so mu jih dovajali iz zunanjega sveta, oblikovali bistvo duše, tako naj bi se duh, zaprt v mehurčku, hranil in se bo hranil s kroženjem najfinejših snovi v svojih organih, dokler ne bo sam dozorel, da razpoči mehurček in tako postopoma prodre v vse organe duše. Tako kot duša v telesu, naj bi tudi on v duši postal popolna tretja oseba s pomočjo hranjenja iz

mišljenja duše, kar se zgodi na naslednji način:

9 Duh ima namreč tako kot telo in duša ustrezne duhovne organe. Sluh in um kot občutek ali zaznavanje, okus in užitek ob prejetih vtisih zvoka in svetlobe. Pa tudi dovzetnost za vse svetovne stvari v ustreznih oblikah kot so vonj in zaznavanje dobrega in slabega. Ima pa tudi uvid v to, kaj je resnično in kaj lažno in končno kot splošno občutenje in zavest naravnega življenja iz vsega tega izhajajočo ljubezen. 10 Kakšna je po vseh čutilih hrana telesa, takšna je tudi hrana duše in končno tudi duha. Če je splošna prehrana slaba, potem je na koncu vse slabo in zato tudi obsojanja vredno. Če je pa splošna prehrana dobra, potem je na koncu vse dobro in sprejemljivo. Poglejte, to so naravni odnosi med telesom, dušo in duhom. Zdaj pa se vprašajte, kaj je slaba in kaj dobra hrana?

11 Glejte, vse kar je posvetno je slabo, saj vrača duha nazaj v svet, iz katerega sem ga v noči smrti iztrgal. Tega duha sem iz materije položil v srce duše, da bi tam spet postal živ in očiščen vsega čutnega, naravnega in materialnega sveta ter bi končno postal sposoben sprejeti življenje od Mene. Če pa mu damo slabo hrano, spet postane posveten, čuten in nazadnje materialen. S tem tudi postane mrtev, kot pred rojstvom, prav tako pa tudi duša s telesom, saj je s tem sama postala popolnoma telesna.

12 Če pa dobi duh dobro hrano, ki je Moja razodeta volja in posredovanje z deli odrešenja - ali Moja ljubezen v polnosti z živo vero, potem se v srcu duha oblikuje nov duhovni mehurček, v katerem je zaprta čista iskra Moje ljubezni. Tako kot se je prej zgodilo s spočetjem duše in iz nje duha, tako je tudi s tem na novo rojenim svetiščem. Ko popolnoma dozori, ta sveta ljubezen pretrga ohlapne vezi posode in se kot kri telesa ali kot najfinejše snovi duše ali kot ljubezen duha, prelije v vse organe duha; to stanje se imenuje novo rojstvo, tako kot se vstavitve tega mehurčka življenja imenuje učlovečenje.

13 Glejte, ob spočetju tudi pekel, še posebej, če je bilo to dejanje iz čiste živalske potešitve, v predelu trebuha in spolovila položi veliko peklenško ljubezenskih mehurčkov, ki se potem skoraj istočasno rodijo tudi z Mojo ljubeznijo – podobno kot gosenice spomladi, ko pride sončna toplota, tako tudi ta rod raste zaradi naraščajoče toplote Moje božanske ljubezni v človeškem duhu.

14 Glejte, od tod prihajajo skušnjave, saj se vsako od teh razvitih bitij pekla nenehno trudi posegati v življenje duše, kjerkoli je to le mogoče. Če se človek tem divjim zverem ne zoperstavi odločno z novorojeno Božjo ljubeznijo, bodo uničujoče vdirale v vse organe duše in se kot sesalni polipi prilepile na mesta, kjer naj bi v dušo priteknel duh, ter tako duši preprečile, da bi iz duha prejela življenje in prek njega tudi

božansko ljubezen. Če potem duh vidi, da se ne more razširiti, da bi vase sprejel polnost novega življenja od Boga, se spet umakne v svoj nemi mehurček - tako je v njem toliko bolj Moja ljubezen, ki je Bog v ljudeh.

15 Ko se v človeku to zgodi, postane ta spet povsem naraven in nadvse čuten ter tudi izgubljen, ker ne bo vedel, da se je to zgodilo v njem, saj te zveri sprva povsem brezskrbno prijetno podkupujejo čute človeka in ga tako postopoma popolnoma zajamejo, tako da preprosto ne ve več, ne sliši, ne vidi, ne okuša, ne vonja in ne čuti ničesar, kar je duhovno. To je torej stiska, ki je ni bilo od začetka do danes - in je tudi ne bo več, ko se bo človeško bitje navzven zateklo k Bogu z molitvijo, zlasti z Mojo molitvijo, s postom in branjem Besede iz Svetega pisma, ter tako prejelo veliko hrepenenje, da bi se rešilo velike tegobe.

16 Ko človek to resno dojame in vidi v sebi veliko mračnih dvomov, začnem od zunaj delovati kot zmagovalec smrti in vseh peklov z odrešenjskimi deli. Potem pa iz svojega usmiljenja po svoji modrosti človeku podarim križ in trpljenje. Zaradi tega so svet in njegovi užitki takemu človeku tako grenki, da se mu gnusijo in začne hrepeneti po odrešitvi trpljenja v življenju. Ker te živali v duši ne prejemajo več hrane iz grešnega zunanjega sveta, postanejo šibke in skoraj popolnoma usahnejo v organih duše ter tako padejo v nezavedno stanje.

17 Ker pa se v bolne organe telesa in duše začne izlivati navzven delujoča duševno odrešenjska ljubezen Jezusa Kristusa, ki razsvetljuje organe in povzroča, da duša v sebi kot svarilo vesti zaznava množico grehov zveri, se duša ustraši, kar pa se kaže v stiskanju srca in tudi kot notranje stiskanje prsnega koša na področju želodca. V tej ponižni bolečini, ki se izraža z resničnim kesanjem in v križani ljubezni, potem prosi Boga za milost in usmiljenje, - in glejte, duh to zazna in se zopet začne gibati v mehurčku, v katerega se je umaknil.

18 Potem se zaradi Božje ljubezni človeku prikličejo v spomin Mojzesovi zakoni, ki ga resno opominjajo in mu nalagajo, da jih najstrožje upošteva, da bi se lahko ponižal in zanikal do najglobljih globin. Ženska, ki pere obleke, tako dolgo ožema tkanino, da voda pri ožemanju odnese tudi najmanjše delce umazanije, kar se ponavlja tolikokrat, dokler je v vodi opaziti le nekaj motnosti. Šele nato se takšno pranje postavi pod sončne žarke, da izhlapi tudi zadnja kapljica umazanije, ki jo nato čisti vetrovi raznesejo v vse smeri.

19 Glejte, Mojzesovih zakonov je v skladu s številom deset. To je Božje število in kaže, da mora človek, ko pride preizkušnja, najprej verjeti da obstajam, saj Me človek šele potem nadvse spoštuje in celo verjame, da je dolžan, da si izmed sedmih dni izbere soboto, ki jo posveti k počitku kot pravi Gospodov dan. Človek naj bi se naučil

zanikati sebe in se vse globlje zazreti vase, da bi tako prepoznal svoje prebivalce in se nato obrnil k Meni, da bi jih na prej omenjeni način uničil in izgnal iz organov svoje duše.

20 Če se je do tedaj globoko poniževal pod Mojo veličino, močjo in silo, zdaj pride na vrsto umivanje – kar se razume kot natančno izpolnjevanje preostalih sedmih zapovedi, (napuh, lakomnost, požrešnost, nečistost, nevoščljivost, jeza, lenoba) s katerimi se bo še globlje ponižal pod svojo vrsto in ujel vse svoje zle želje ter popolnoma zlomil svojo voljo in vse svoje želje in celo najšibkejše želje svojega srca podredil Moji volji. Takrat bom prišel z ljubeznijo in ogrel bivališče njegovega duha, kakor kokoš svoje še nerojene piščance. Glejte, potem se duh, ki se je že prej začel gibati, na novo rodil in zaradi toplote božanske ljubezni se takoj znova prelije v vse dele očiščene duše ter iz očiščenih organov duše poželjivo vsrkava vase navzven delujočo usmiljeno ljubezen, s čimer postaja vedno močnejši.

21 Ko bo ljubezen Mojega usmiljenja prodrla v globine njegovega srca, kjer še vedno počiva izredni mehurček božanske izvorne ljubezni, se bo čisto božanski mehurček, v katerem je bilo zaprto veliko svetišče večne svete Očetove ljubezni, spet razpočil, spodbujen od Sinove ljubezni, ki je zdaj odrešujoče očistila dušo - in potem se bo, tesno povezan z njo, takoj v veliki jasnosti kot vzhajajoče veliko sonce prelil v celotnega duha in tako tudi v dušo in prek nje tudi v popolnoma mrtvo meso. Takrat človek postane povsem živ in to popolno oživljanje je potem vstajenje mesa.

22 Če vse stvari prežema Oče, potem je Sin od Očeta vzeta v nebesa, se pravi v Očetovo srce; Sin pa vzame človekovega duha, ta pa dušo, duša pa telo, se pravi živčni duh, ki vam je že znan, kajti vse drugo so le izločki tega duha.

23 Ko torej Oče, to je Očetova ljubezen, postane dejavna v človeškem bitju, potem v tistem človeškem bitju postane luč, saj Očetova modrost ni nikoli ločena od njegove ljubezni. Potem tudi človeško bitje postane polno ljubezni, polno modrosti in moči in s tem popolnoma prerojeno v vsej ljubezni in modrosti. – Zdaj pa pogledajte, koliko truda, potrpežljivost in velikega potrpljenja Me vedno stane, da lahko odrešim komaj enega od tisočih in kako pogosto celo tak človek ne upošteva Mojih prizadevanj, jih prezira, preklinja in tepta. - in glejte, vendar vas nikoli ne preneham nenehno klicati: Pridite k Meni vsi, ki se trudite in ste obteženi in vse vas bom okrepil! ([Mt 11,28](#))

24 Težko je pridigati gluhih in slepih. Ker so se v največji meri potopili v stiske sveta in s tem svojo zemljo, ki je njihovo telo, onesnažili s prekletim poparkom smrdljivega pekla, katerega smrad je prava kuga za dušo ([3Mz 18,22](#)), moram vedno znova z neba spustiti poplavo greha, s katerim so mišljena grenka dela odrešenja. Ko bo zemlja duše, ki so jo umazale kletvice, spet popolnoma oprana in bodo močvirja in

barja spet izsušili vetrovi milosti, šele takrat vam bo znova mogoče iz Mene oznanjati poti v življenje.

25 Če vam že nekaj časa pridigam, sledite Mojemu glasu in se vrnite v čredo Mojih ljubljenih jagnjet, da vas bom kot edini dobri pastir vodil po pašniku življenja in mi boste dali volno, belo kot sneg. Iz nje vam bom pripravil oblačilo, ki vas bo krasilo vso večnost.

26 Zdaj pa si v nadaljevanju oglejmo napredek tega Mojega nauka, s katerim sem vam odgovoril:

27 Če ima kmet majhen sadovnjak in vidi, da so vsa drevesa v njem divjaki, si misli: "Kaj naj storim? Če jih iztrgam iz zemlje, bo moj vrt postal prazen, če na njihovo mesto posadim druge, bodo sprva le divjaki in morda niti ne tako močni kot ti, ki so že tam. Zato jih bom skrbno očistil vseh hudobnih črvov in njihovih gnezd in bom nato na njih ob pravem času skušal cepiti plemenite veje z dobrih dreves. Tako mi bodo ti divjaki, ki so sicer sveži in brez bolezni, s pomočjo od zgoraj še prav prišli in mi bodo nekega dne zagotovo prinesli veliko dobrih, sladkih in plemenitih sadov. Poglejte modrega kmeta, ki je ravnal tako, kot si je modro zamislil in v zameno je čez nekaj let že prejel bogato in zadovoljno letino.

28 Glejte, vi starši ste vsi takšni kmetje, na katerih zemeljskih ali telesnih tleh so zaradi brezbržnega vlačugarstva v vseh nečistovanjih Sodome in Babilona zrasle popolne in zgolj divje rastline pekla. Zato morate te grme očistiti vseh tisočernih zajedavcev, kar pomeni, da morate čim bolj paziti na vse želje in hrepenenja, ki izvirajo iz prebivajočih peklenjskih zajedavcev in jih vse iztrebiti na pravi način, ki sem vam ga že jasno nakazal. Že v začetku morate tudi obrezati neuporabne stranske poganjke samovolje, ki se pogosto zdijo dobri, saj boste le tako vzgojili zdravo in močno deblo. Ko bo prišel čas cepljenja, ki je naznanilo in vsaditev zakona, danega iz Moje najvišje ljubezni po Mojzesu, boste z Mojo mogočno pomočjo zagotovo lahko pričakovali, da se bodo vaši tako očiščeni in skrbno oskrbovani divjaki zagotovo z vso močjo oprijeli Moje volje. Ko jim je bila ta vnaprej popolnoma odvzeta, bodo ti kmalu obilno obrodili najlepše in najbolj čudovite sadove vseh vrst, če jih boste tudi skrbno zalivali z vodo življenja. Njihove glave bodo potem kmalu zrasle visoko proti nebu, s čimer se bo blagoslovljeno razširil njihov duhovni krog videnja in kmalu bodo nenehno sprejemali vedno več svetlobe milosti, ki nenehno v velikem obilju izhaja iz sonca milosti, ki je nastalo z delom odrešenja in od katerega svetlobe in toplote se vsa bitja lahko šele na novo in končno v celoti prerodijo.

29 Odrešenje pa je v tem, da spoznate svetega Očeta in Ljubezen, ki je v zadoščenje za ves svet in njegovo ponovno posvečenje izkravela na križu in z zadnjim kopjem,

zabodenim v srce večne Ljubezni, tudi prestopnikom odprla sveta vrata k svetlobi in večnemu življenju. Kot je lahko eden spoznal in tako živel v veri in ljubezni, tako lahko sedaj vsi spoznajo in živijo v veri, ki je pravi del odrešenja in bi se mehurček večne ljubezni na novo oplodil z žarki sonca milosti ter bi se po vas v delih Sina v vsej sili in moči najsvetejšega Duha, v čisti ljubezni vašega prerojenega srca porodila stara Očetova ljubezen.

30 Glede tega, kaj pomeni in kaj je delo Mojega odrešenja, vam povem: kot prvič je to največje delo večne Ljubezni, saj sem po njem Jaz, Najvišji, v vsej polnosti svoje ljubezni in v neskončni polnosti svoje božanskosti sam postal človek, celo brat vseh vas. Na svoja ramena sem vzel vso gmoto grehov sveta in tako očistil zemljo starega prekletstva nedotakljive Božje svetosti; drugič je to podreditev pekla pod moč Moje ljubezni, ki je bil prej le v oblasti jeznega Božanstva in je bil tako izvzet iz vsakršnega vpliva Moje ljubezni, ki pa je najstrašnejše orožje proti peklu, saj je njegovo najbolj slepo nasprotje, s katerim se že ob ljubečem, predanem omenjanju Mojega imena umakne v popolno neskončnost; in končno, tretjič je to odpiranje nebeških vrat in večnega življenja ter zvesto vodstvo do njih; saj vas ne le ponovno spravi z Božjo svetostjo, ampak vam pokaže, kako se morate ponižati pred svetom, če hočete biti od Boga povišani. Pokaže vam tudi, da iz ljubezni do Mene in svojih bratov z vso potrpežljivostjo, blagostjo in predanostjo svoje volje prenašate vse posmehovanje, trpljenje in križ, - da, nauči vas nositi svoje prijatelje na rokah in blagoslavlјati svoje sovražnike z božansko ljubeznijo v svojem srcu.

31 Ker pa svet ni nič drugega kot gola zunanja oblika pekla in bi zemlja, ki je z odrešenjem ponovno blagoslovlјena, na ta način postala obnovljena nosilka pekla, se je svet dvignil nad zemljo in biva v visokih zgradbah v sijaju sebičnosti, samoprevare, samoljubja, razkošja, poželenja, bogastva, pohlepa in oderuštva ter splošne sebične želje po moči (oblasti). Da pa zemlja ne bi bila ponovno oskrunjena, je bila oprana in posvečena s krvjo večne ljubezni. Če se kača nekje znebi svoje umazanije, bodisi z vojnam, bodisi s pravnimi dejanji, bodisi z ropi, bodisi s spolnim zlorablјanjem, nečistovanjem, zanikanjem Boga in prešuštvovanjem, naravnim kot duhovnim, potem takoj deluje odrešilna poplava križane Ljubezni. Prebujeni ljudje in Božji vidci spet uničijo umazanijo kače z zemlje, tako da jo poiščejo in jo vržejo v shrambe svetovnih veljakov. Takrat se srce sveta veseli tega zaklada in Moji otroci bodo morali takrat kratek čas trpeti stisko, ker bo zemlja za ta kratek čas postala neplodna. Če pa se potem zatečejo pod Moj križ in slišijo Moj glas, ki govori o novem življenju skozi usta ali pero Mojih vidcev, ter vestno zalivajo pusto zemljo z vodo iz Jakobovega studenca, bo zemlja spet blagoslovlјena in bo obrodila najlepše sadove, - ti sadovi pa

so potem spet delež pri velikem odrešenjskem delu, ki se je zgodilo na križu.

32 Nazadnje moram vam, še zlasti pa staršem, dodati ta Moj božanski očetovski nasvet, da ne dovolite svojim sinovom, da se poročijo prej, tudi če so za to dobro opremljeni z vsemi posvetnimi sredstvi – naj bo to v službi ali imetju, preden se vsaj napol ne prerodijo. Po njih bi se lahko njihove žene posvetile in rodile bi blagoslovljene sadove, ki bodo kmalu sami zlahka postali blagoslov nebes za cel velik rod. Z njim bi sebi vzpostavili veliko kraljestvo, podobno Abrahamovemu v nebesih, v katerem se boste večno veselili vedno večje slave, izhajajoče iz vašega blagoslovljenega semena.

33 Svoje hčere pa dajte Mojim sinovom, ki so prišli iz Moje ljubezni do vas in so me dobro poznali na svetu, saj jih je pritegnila Moja ljubezen in vodila Moja modrost. Ti vedno slišijo Moj glas in imajo svoje oči uprte v Moje srce. S tem Me boste naredili za blagoslovljenega tasta svojih hčera. Povem vam, ker ste me s tem naredili za svojega najtesnejšega sorodnika, si zlahka mislite, da ne bom pustil, da bi Moji sorodniki nekega dne propadli. Povem vam, ko boste prebivali v Moji hiši in ves čas jedli pri Moji mizi, se boste zagotovo zelo veselili lepih vnukov Mojih dragih sinov in od njih blagoslovljenih hčera. Z Mojo očetovsko roko bodo vodeni v vsa Moja kraljestva in tam gledali Mojo veliko slavo. Šele takrat boste razumeli, kaj pomeni imeti Mene za sorodnika !!!

34 Glejte, to je popoln odgovor. Ni učen, ampak je veliko več, saj vam je zvesto dan iz izvira večne ljubezni in modrosti vašega svetega in nadvse dobrega Očeta. Kot velik tok svetlobe večne Resnice teče iz velikega sonca v visokem jutru in vam bo zasijal vseskozi, če ga boste po malem popolnoma vsrkali v svoja še precej neosvetljena srca. To boste še bolj jasno občutili, ko boste proti njemu postavljali svoje še vedno zelo šibke odgovore. Iz tega boste zagotovo tudi jasno videli koliko vam še manjka in kako globoko ste že prodrli vase.

35 Nazadnje vam povem, da so vaši odgovori globlji od vašega srca, saj sem jih jaz, v skladu z vašim boljšim delom, nezavedno položil v vaše srce. V Mojem odgovoru boste našli pravo znamenje le, če boste s tem v svojem odgovoru odkril globlji pomen od tistega plitvejšega, ki ste ga nameravali vnesti vanj. - To pa naj vam bo zanesljivo znamenje, kako globoko sem prodril v vas in kako plitko ste še prodrli vame.

36 Zato pridite k Meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, saj vas bom vse osvežil in napolnil s svojo milostjo, Amen. Jaz, večna Ljubezen in Modrost, Amen, Amen, Amen.

Jakob Lorber
[Nebeški darovi](#)